

2019 Január
„...mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz.”

1Kor. 1,10

ÖSSZHANG

A Rákócscsabai Református Egyházközség lapja

Túrmezei Erzsébet:

Új esztendőt adtál nekünk,

Légy megtartónk, menedékünk,

Védő pajzsunk, Vezérünk,

S mi semmitől sem félünk,

Reád vetjük minden gondunk,

S dicséretet vígan mondunk,

Szívünk, szánk áld Téged.

Magasztalja hűséged.

Kezdet és vég, Krisztus Urunk,

Itt az újév elindulunk,

Ma nevedben elkezdjük,

Hogy nevedben végezzük.

Temesvári Gergely:

"2019"

*Hát te is eljöttél, pedig bevallom, nem vártalak.
De nem tagadom, örültem, mikor megláttalak!
Érettebb, s bölcsőbb is leszek talán, 2019 derekán...*

*Egy év után ismét startra készen állunk:
elismerésre, sikerre vágyunk ma is.
Nem változott semmi, csupán terveink nőttek,
szerelmek mentek, s jöttek...
Itt egy újabb esztendő, küzdjünk hát tovább:
vágyainkat, álmainkat soha ne adjuk alább!
Itt az idő továbbmenni az úton,
és nem rágódni a múlton!
Nagy mosollyal tekintsünk 2019-re,
és csak a jót lássuk meg benne!*

(2019. 01. 02.)

Imádkozzunk!

Hálás szívvel veszem sorra, mi mindenért van okom hálat adni, ahogy így bezárul mögöttem az év ajtaja. Minden perce, öröme, munkája, verejtékes ügye, ott volt előtted Uram! Mindent megtettél, hogy részesei lehessünk a Te nagy jószágodnak. Nem rég arra gondoltam, hogy Te kiválasztottad számunkra a korszakot, az országot, a családot, a körülöttünk lévőket, gyülekezetünket, hitéletünket...

Adtad, mert így láttad jónak a rendeltetésünket. Legyen áldott ezért a Te nagy neved! De jó lenne, ha zúgolódás mentesen tekintenénk az elmúlt hónapokra, és teljes szívvel akarnánk ünnepelni Téged. Az sem járt nekünk, hogy emberré szüless értünk! Ajándék ez is, végtelen kegyelem, ésszel fel nem fogható csoda! Tégy csodát, hogy méltón ünnepelhessünk Téged családjainkban, lelkünkben, életünk mezején.

Ámen!!

Özv. Mészáros Kati

Betlehem felé

„hogy legeltesse őket vasvesszővel, és mint cserépedényeket, úgy fogja összetörni, amint én is hatalmat kaptam az én Atyámtól, és annak adom a hajnalcsillagot” (Jel. 2, 27)

Karácsony közeleg és már mindenki lázasan készülődik az ünnepre. Ajándéklista, bevásárlólista, takarítás, sütés, főzés és még mi egy s más. Sajnos a legtöbbünk ünnep előtti idejét ilyen és ehhez hasonló tenni, és intéznilók teszik ki. És persze a munkahelyi utolsó, év végi hajtásról már nem is szólva. Úton vagyunk, de hová rohanunk?

Úton vagyok, mint mindenki más, és azon gondolkozom vajon ebből a rohanásból eljuthatok karácsonyig Betlehembe?

Elcsendesedni, meg-megállni, Vele időt tölteni, a léleknek új erőre kapni. Össze tudjuk-e rakni, amit széttörtek a hétköznapiak...

Sokan az élet útjának felén érzik, hogy egy halom törmelék előtt ülnek, és rendszerint lemondással reagálnak.

Életünk korábbi edénye talán túl szűkké vált. Össze kellett törnie! Hiszen mindenki sérül élete folyamán, és talán legtöbben úgy gondoljuk, hogy a sebeinket ki kell rádírozunk, el kell tüntetnünk, hogy a töredezettség összeforrjon, kisimuljon. Pedig Isten kegyelme éppen a töredezettségen keresztül juthat el hozzánk, mi pedig ezeken a töréseken keresztül világítunk. Ahol sebzettek vagyunk, ott vannak a kincseink.

„Egy falusi plébános naplójából:

Ez a küzdelem már véget ért. Már nem is értem. Kibékültem önmagammal, ezzel a szegény testemmel. Az embernek sokkal könnyebb gyűlölni önmagát mintsem gondolják. A kegyelem, ha elfelejti magát.”

(Anselm Grün, Meinrad Dufner: A mélyből forrászó lelkiesség)

Vágyunk a testi-lelki gyógyulásra, igazi vigasztalásra. Szomjazunk valami más után, mint a mindennapok hajszott egymásutánja. Mélyen vágyunk valami értelmes, maradandó, örök valóságra világunk mulandóságában. Sóvárgunk az elfogadás, törődés, megértés, szeretet után.

És a cserépedényeket újra össze lehet rakni a romok, a cserépdarabok új lehetőségek, források lehetnek.

Kudarcokon és csalódásokon át ismerjük fel, hogy életünk romjaiból egyedül Isten képes házat építeni, saját dicsőséges házat.

Felállni az Úrért a világ előtt. Az úton maradni és hagyni, hogy a régi ajtók becsukódjanak, tovább harcolni és Jézus Krisztusban megnyugodni.

S végül eljutni Betlehemig és megélni a Karácsonyt. Hiszen Karácsony napja van.

„És mikor megláták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének.” Mt. 2, 10.

A legutóbbi karácsonyi áhítat üzenete, amit nekem adott: Átlátni a világon, tudni, hogy a múltó pillanatok zürzavarából Ő vár. Átlátni, tudni, megérteni, hogy ki az, aki előtt ma térdre borul a világ. Az esti ünnepi vacsora, a családdal ahol végre belefeledkezhetünk egymásba. Rengeteg a készülődés az ünnepre remélve, hogy végre megéljük a várva várt melegséget, örömet, otthont, szeretetet.

Vajon az ember mélységes mély vágyához elegendő mindez? Akkor bennem van a „jó itt lenni”érzése a szeretteim között és mégis, vágyakozva gondolok a karácsonyi asztal körül ülve a következő napra, az ünnepi Istentiszteletre, az Úrvacsorára. Amikor egy asztalnál lehetünk Istennel. Látni nem fogom, ahhoz még vak vagyok, de a szívem legmélyén, ott legbelül megérezem, megérezhetem a jelenlétét. És akkor elfog valami különös, jóleső borzongás, és úgy állok ott, mint világtalan a Tűz előtt. Akkor és ott... Moss ki Uram, moss ki egészen, hagy őrizzem meg a hitet, hogy Benned tiszta legyek!

*„Mosson ki, vigyen magával
fodros hátán mindent, ami volt
esdő imádkozások meddőségét
kulcsoltkezü hasztalan imákat.”*

Dzsida Jenő: Hideg téli est /részlet/

Tihanyi Erika

*Dzsida Jenő
Hideg téli est*

*Életünk hulló karácsonyfáján
hallgan repesnek a lángok,
Fölöttünk és bennünk hömpölyög
a hidegáramú csönd.*

*Mosson ki, vigyen magával
fodros hátán mindent, ami volt:
esdő váraozások meddőségét,
kulcsoltkezü, hasztalan imákat.*

*Hópárnás nagy fenyők alatt
üljünk le a törpék közé,
burkolózzunk a hallgatásba
s húnyjuk le félig a szemünket.*

*S míg csillagok kezdenek pislákolni,
töprengjünk az eljövő felől:
hogyan kellene megszólalni?
S mindent előről kezdeni?*

Tanulom az ünnepet!

December, December

Mi lesz veled kisember?

stresszelsz vagy ünnepsz

Dönts el, mert elveszel!

Ezt a kis versikét magamról írtam miközben megfáradtan üldögéltem a rendelőbe. Míg arra vártam, hogy beszéltsanak végig futtattam az elmúlt hetek, napok ki tudja hányadik bevégzett, kötelező futását. Természetesen az ünnep előtt mindannyian megfűtjük köreinket, mindannyian más közegben, más munkahelyen, más elvárásokkal, felvett szokásrendszerekkel, más értékvilággal éljük meg az advent időszakát. Mi, akik intézményekben gyerekekkel dolgozunk, az ünnepi készülődés hatványozottan jelenik meg az életünkben. Évek óta megtapasztalt ünnepvárásomat szeretném most megosztani a testvérekkel. Óvónőként az év utolsó hónapjában turbó üzemmódba kapcsolunk a kolleganőimmel, és november utolsó napjaitól december 20-ig kifulladásig tevékenykedünk. Azzal kezdjük, hogy várjuk a „nagy szakállút” minden titokzatosságával, vidám ének-vers tanulásával együtt. Ahhoz, hogy ez a nap is ékes rendben menjen, már októberben ötletelünk, hogy mit hozzon puttyóba, és mibe? Miután vidám búcsút veszünk a Mikulástól, hogy szánkóján tovább repüljön, elkezdünk karácsonyi várakozás módba kapcsolni. Előkerülnek az ollók, csillámpapírok, díszek, létrák, ragasztópisztolyok, süti receptek, kinyomók, begyúrt tésták, angyalka formák stb.

Megkezdődnek a feladathegyek! Díszbe öltöztetjük az aulát, faliújságjainkat, saját csoportjainkat, és icike-picike eséllyel esetleg otthonainkat. Adventi gyertyagyújtás körüli szervezéssel folytatjuk, ahová 164 családot hívogatunk ünnepi gyertyagyújtásra, és szeretetvendégségre. Ahogy belobban, és életre kel az első gyertyafény, vásári hangulatba rázzuk a szívünket, mert az ünnepi hangulat nálunk karácsonyi vásárral párosul. A vásárra hetekkel előtte alkotunk, ötletelünk, szabunk, vágunk, ragasztunk, gyúrunk, dugót, kis üvegeket, tobozt, terményeket stb. gyűjtünk, hogy azokból szemet gyönyörködtető ötleteket kreáljunk, és eladjuk a gyerekek-szülők örömeire. / Idén a befolyt összeget jótékonyossági célra ajánlottuk fel./ Közben napi

szinten csoportonként almát aszalunk, tököt, almát, mézeskalácsot sütünk, fahéjas almalét készítünk... Érzékszerveinket, lelkünket simogató, ahogy illatáradatba úszik az óvoda, amely nemcsak a helyiségekbe, de a szíveinkbe is gondolatszinten bekúszik. De jó lenne otthon is ilyen illatfelhőbe burkolózni: együtt sütogetni, lelassulni, megállni, és stoptáblát mutatni az egyre gyorsuló ünnepi robogásnak!

A kérdés az, hogy mikor és melyik fontos házimunka, fellépés, külön program, betervezett vásárlás, családi ügy között, alatt, mellett, után?? Gondolatmenetem gyorsvonatként zakatol tovább, mert a listák tovább pergetik az elmémet. Összeállítjuk a betlehemes műsorunkat, kiosztjuk a szerepeket, és amikor ki tudunk ragadni egy-egy fél órát mi felnőttek, pásztorokká, angyalokká öltöztetjük magunkat, és a nagy napon mindannyiunk örömeire előadjuk a betlehemi kis Jézus születését!

A zenei anyagot is sokszorosítjuk, és ünnepi alkalmainkon megénekeljük, és megidézzük a Megváltó érkezését. Közben jelmezeket gyártunk, foglalkozásokat tartunk, rajzpályázatra készülünk, bábszínházba, idősek otthonába, templomi próbára megyünk. Mi magunk pedig munkaidő után vagy kottával, vagy betlehemes szereppel a kezünkben gyakorolunk és gyakorolunk. Más napokon pedig a gyerekeknek, és szüleiknek ajándékokat gyártunk. Természetesen igyekszünk minden erőnkkel pihentnek tűnni csoportjainkban ahol 28-as csoport létszámmal még meg szeretnénk valósítani az aznapi betervezett mindent, és megélni az adventi várakozás békéjét. Lehetetlen jól csinálni, hiszen adventi kalendáriumunk minden napjára van egy ügy, program, fellépés, vásár, próba, sütés, rajzverseny, ajándékkészítés, csomagolás, fadísztítés stb.

Hát igen! Az a decemberben induló gyorsvonat az, amelyre évről-évre lelkesen felszállunk, mert úgy tervezzük, hogy ez egy kényelmes utazás lesz, de valahogy nem úgy alakul. Mintha évről-évre gyorsulna a menetünk...

Igazi megnyugvás akkor érkezik meg, mikor december 20-a körül megáll a robogás. Kiszállunk, mert beköszönt a várva várt téli szünet.

Elgondolkodom, és egyben kérdezem, vajon a mindent érzékelő gyermeki csápok hogyan érzékelik az év ezen sűrű időszakát?

Béke, nyugalom, elcsendesedés, ünnepbe öltözött szív, közös családi programok. Jézus Te mit szólsz ehhez?

Ha tehetnéd, ugye leállítanád ezt a felgyorsult, „teremtsünk elő mindent” születésnapot! Ki szeretne ilyen zsúfolt, sűrű, megállíthatatlan robogó készülődést a születése napján? Szerintem senki sem...

Tudom, az eddig leírtak nagyon hasonlítanak az olimpiára való felkészülésre, hiszen tényleg minden tartalékunkat, időnkét testet-lelket megfárasztva tesszük a „dolgunkat” úgy, hogy minden programra, részletre, díszre, kreatív ötletre, cipős doboz akcióra, rajzverseny pályázatra, új feladatra rábólintunk, hogy igen szükség van rá! De tényleg jól van ez így? Minden energiánkat fel kell emészteni, mert december van? Soraimból a fáradtság, fásultság szavai csenghetnek. Igen! Nem tagadom fáradt, és kimerült vagyok, és még mindig nem látom a végét, mikor ezeket a sorokat írom. Ezek pedig még csak az ovi fontosabb feladatai voltak a teljesség felsorolása nélkül. Az otthon ünnepi hangulata, díszei, bevásárlásai csak gondolatba futnak, loholnak utánam. Vajon utolérnek-e? Vagy lemaradnak, elmaradnak, kimaradnak? Persze valameddig engem is betölt a készülődés varázsa, élvezem a karácsonyi készülődés ezer arcát, tevékenységét, ráadásul még a munkám része is. Azt is tudom, hogy a nagykorú hívó élet velejárója a szolgálat, az advent pedig örömteljes szolgálatokat kínál. De! Be kell vallanom, hogy ebben az ünnepi darálóban elveszve a sok feladat között már a kiégés veszélye fenyeget. **Valójában, ha őszinte vagyok magamhoz, akkor el kell ismerjem, hogy minden törekvésem a tökéletes ünnep teremtésére a stressz szintemet csak megemeli, és nem felemeli a nagy ünnep megbecsülésére.** Sajnos még a nyomát is kitörli az örömmek, békének.

Lemerít, kimerít. Évről-évre törekszem, szinte küzdök, hogy megéljem és megtanuljam az egyszerűség csodáját, a szolgálat ezen fajtájának lelki örömét. Mert a kevesebb több, és a tartalom

többet ér a külsőnél. Ez lesz életem 53. karácsonya, és még mindig újra és újra megbukom ezen az ünnepen. Lassan, nagyon lassan tanulom meg észrevenni azt, amit el tudok végezni, és nem idegeskedni amiatt, ami már meghaladja az erőmet. Ezt idén sem sikerült elfogadható szintre fejleszteni. A legfontosabb tanulnivalóm pedig az lenne, hogy miként szakítsak időt arra, hogy leüljek Jézus lábaihoz az év ezen legboldogabb időszakában, és békében, rohanás mentesen éljem meg az ige fontosságát, a készülődés áldott örömét.

Belső párbeszédeimben arra jutottam, hogy egyedül rajtam áll, hogy akarok-e erre a bizonyos túlszúfolt vonatra felszállni, és együtt utazni a sok-sok elvárással, vagy időben megnyomni a leszálló gombot. **Nem kiszállni akarok az ünneplésből, hanem időben leszállni, hogy odaérjek ahol Jézus az ünnepelt, már nagyon vár rám.**

Egyébként pedig senkinek sem fog feltűnni a kézzel egyenként dekorált karácsonyi lapjaim hiányától, vagy a meg nem pucolt ablakaim látványa miatt. A nap végén úgy is inkább az együttlét öröme, vidámsága, szívünk kisugárzása lesz a fontos.

Kedves testvérem! Ha te is ezen a vonaton ülsz, kérjük együtt a Megváltót, hogy segítsen időben kiszállni, lassítani, lelkeig hatolóan szólni, hogy meg tudjuk ragadni az egyszerűséget, és a valódi értékekre fókuszáljunk a mi Urunk születésnapjára készülődése közben.

Jó Atyám Te látod a szívem állapotát, hogy nem tanultam meg még ennyi év után sem, hogy az adventi várakozásom öröm legyen.

Bocsáss meg, ha a keserűség szavai csengenek ki soraimból. Úgy szeretnék Rád figyelni, fülemmel meghallani, hogy Te békességre, világosság megteremtésére hívsz. Sajnos megkötöznek földi dolgok, amelyek eltakarnak téged. Könyörülj, hogy legyen erőm megállni, lelassítani, és a teljes öröm ajándékát átélni, megélni, megkapni. Igazíts Uram a békesség, megoldás útjára lépni a legszebb ünnepeden! Ámen!

„Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,10-1)

Özv. Mészáros Kati

A 2019. év igéje:

„Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást.” János 13,35

Ha elmúlik karácsony

„Ha elmúlik karácsony, a szeretet lángja halványabban ég...” szól a sláger. A világi emberek számára a szeretet ünnepe lehet közhely, vagy az utazás, családi összejövetelek, örömszerzés különleges alkalmá (a hagyomány szerint), amiért még áldozatot is hoznak, s közben sokszor a törekvések és a legnemesebb emberi szándékok is hajszoaltságot, veszekedéseket idéznek elő. Valami egészen más lesz a dolgokból. A különleges elvárások helyett: csalódottság – a hozott anyagi és erőltetett érzelmi áldozat úgymond: „nem érte meg”. A kiábrándultak, elutasítók számára mézes-mázás, giccses, mesterkélt vagy épp csak kirakat a sok értelmetlen felhajtás, üres és elcsépelet lesz a szeretetről szóló beszéd. Az ünnep utáni szürke hétköznapiokról már nem is beszélve...

Elmúlik karácsony úgy, hogy a vak szemek és a szívek nem látták meg az ünnep igazi lényegét, az örömmüzenetet, hogy: *„Úgy szerette Isten a világot, hogy érettünk, egyszülött Fiát adta...”*, valamint azt, hogy a „szereket-ünnep” nem a mi szeretetünkről, hanem Isten irántunk való szeretetéről szól. Nem egymást, hanem Isten kell szeretni s az ő megismerésén keresztül tudunk megtanulni (helyesen) szeretni. Ugyanis: Isten nélkül csak azt nézzük, mit tudunk adni és (méginkább) kapni s közben elfelejtjük, hogy az igazi szeretet: MŰVÉSZET. Mert valójában milyen is a mi szeretetünk?

Szeretünk a „magunk módján – de ez a szeretet nem szól a másik szívéhez, a másik nem érzi szeretve magát, így célt téveszt. Sokszor a másíknak fel sem tűnik, mennyi áldozatot hoztunk s ilyenkor mi válunk csalódottá, sértetté, hiszen: „mi igazán mindent megtettünk...” – gondoljuk.

Mások úgy vélik a szeretet jár – mert megérdemlik. Pedig a szeretet nem jár! Belső döntés – ajándék a másíknak.

Vannak, akik erőszakosan, hisztisen, durcásan kikövetelik, de ez a szeretet vagy szerelem rövid ideig tart, kicsi a parázs, egy idő után kialszik.

Megint mások ki akarják érdemelni (akár trükkös módon is), hiszen „meggolgoztam érte, teljesítettem a kötelességemet” – tehát ezért cserébe, jár a szeretet(!) holott azt sem zsarolással, de még pénzért sem kapható, hiszen az ilyen szeretet fals, hazug.

Számos esetben pedig a szerelem mélyén – ahogy Ady is írja: a magunk szerelme-, az önszeretet és az önzés áll. De az a szükség, hogy szeressenek minket, (ez az érzés és igény): VALÓDI.

Erről a mohó, kétségbeesett szeretetvágyról ír bemutatva az egyén tragikus sóvárgását az épp meg nem értett, magára maradt művész: Szeretném, ha szeretnének című versében, Ady.

Nt. Cseri Kálmán íghirdetésében többször is elhangzik a vak koldus, Bartimeus történetén keresztül, hogy mi is koldusok vagyunk, mégpedig úgynevezett: szeretet-koldusok, akik szinte kolduljuk a szeretetet... Az utolsó időkben még kifejezettebbé válik ez: *„... a szeretet sokakban meghidegült”* Máté 24, 12/b

Felmerül tehát a kérdés: hibáink, múltunk, gyengeségeink, sebeink, csalódásaink ellenére – így – fog-e szeretni, egyáltalán szerethet-e valaki minket? Emiatt sok ember hazugságba öltözik, álarcot, maszkot visel, hogy szerethetőbbnek, eladhatóbbnak tűnjön, vagy éppen szerepjátékokat játszik, de a fájdalmas felismerés: „ez mégsem én vagyok...”

A lélek belső reménysege pedig az, hogy lesz valaki, aki hibáim, bűneim ellenére is feltétel nélkül szeretni fog. Ezt az emberek többsége családban, szerelemben keresi, de sokszor csalódnia kell, mert az emberi szeretetnek határai, korlátai vannak. Nehéz minket szeretni, mert bűneink és jellemhibáink, rossz szokásaink

azokat sértik legjobban, akik közel vannak hozzánk és szeretni akarnának.

A „magunk módján” szeretetével tönkre tesszük egymást, sebet – sebre halmozunk, pedig próbálkozunk!

A „megbocsájtok, de nem felejtetek!” – nem megbocsátás!!! Ebben az esetben nincs igazi elengedés, de Jézus azért jött, hogy eltörölje, amivel ártunk egymásnak, így a lélek megújulhat, erőt meríthet. Tiszta lappal van újra kezdés az Úrnál, aki eltörli bűneinket úgy, mintha azok sosem lettek volna s így a lélek igazán szabaddá válik. Ezért ne emberben keressük ezt a szeretetet!

„Bús, sötét éjből, börtönömből,
Jézus, jövök; Jézus, jövök;
Nálad szabadság, fény tündököl
Jézus jövök hozzád!
Szent kezed gyógyít, éltet és áld,
Koldus élet helyett gazdagon ád,
Bűn, ha jó, megvéd mindenén át.
Jézus, jövök hozzád!”

Jöhetnek ahhoz, aki karácsonykor ember lett: Jézus Krisztushoz. Ő jobban fog szeretni, mint bármely ember valaha is tud. Ő azért jött, hogy megértsük: Istennek hibáink ellenére is kellünk,

és élhessünk általa, aki engesztelő áldozatul adta önmagát. Ez a karácsony igazi üzenete!

Isten szeretete túlradó szeretet, melyből emberszeretet lesz. Aki ebből él – ami nem kiérdemelt, de mégis IGAZ – az képes átformálni a lélek mélyét: betegből és koldusból-egészségessé és gazdaggá.

A szeretet nem a fa csillogása, a díszes ajándékok, hanem hús-vér emberi áldozat: törődés, akár fájdalmon át is, hogy a másoknak jobb legyen. Benne lehet a simogatás, a csók is, de az igazi szeretet: önmegtagadás, néha teher, de semmiképpen sem „giccses érzélgés”!

A kimeríthetetlen forrás, a „benzinkút”: Isten szeretete. Szeretni az ellenséget úgy, ahogy Jézus tanítja, tudni adni akkor is, ha te nem, vagy alig kapsz mástól.

A Fiú tehát eljött, és az ő szeretete: IGAZ.

Éljünk belőle akkor is, ha elmúlik a karácsony és éltessünk másokat! Ahogy Bibliaolvasó kalauzunk is írja, a tanítványság sem az emberi szeretet felmutatását jelenti, hanem Jézus szeretetének kiábrázolását, hogy azok előtt is, akik még nem ismerik őt, felragyogjon az Isten dicsősége, szeretete. Ez a mi küldetésünk! Ámen.

Szilasi Szilvia

Füle Lajos:

Mit kívánok?

Mit kívánok az új év küszöbén?

- Ha a kevesen hű lehetek én

dicső Uramhoz, az nekem elég.

Magasztalom hát s áldom a Nevét.

Üdvözítő kegyelem

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.” Alapige: Titus 2,11-15

Alapigénk jól összefoglalja egész keresztyén életünk alapját: *„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,..”* Mindent ennek a fényében láthatunk, ennek a tudatában élhetünk meg! Bármilyen érzést tudhatjuk, hogy Isten kegyelme megjelent a mi számunkra is és nincs senki és semmi, amely elválaszthatna ettől a kegyelemtől, hacsak nem az ember gyarlósága, bűnben való megátalkodottsága.

Egy rövid kis történetet olvastam a közelmúltban, amely hüben kifejezi, hogy ez mit is jelent a gyakorlatban. „Élt két testvér, akik már felnőttek és a szülői házon igazságosan osztozkodtak és így egymás mellett éltek hosszú éveken át, békességben. Csupán egy kis patak jelezte, hol van kettőjük között a telekhatár. Testvéri szeretetben teltek napjaik, segítették egymást és törődtek egymással. Ha egyikük szomorú volt, a másik igyekezett őt vigasztalni és megvidámítani. Vagy más esetben, ha az egyiküknek öröme volt, akkor a másikuk nem irigykedett, hanem osztozott a fivér örömeiben! Mígnem történt egyszer, hogy egy félreértés miatt eltávolodtak egymástól és megsértették egymást. Azóta nem beszéltek, kerültek egymással még a találkozást és a köszönést is. Annyira elmérgesedett egymás között a viszony, hogy azon gondolkodtak, hogy mivel lehetne leválasztani a két telket, hogy ne is lássák egymást. Egy nap egy fiatal ács érkezett a városba. Az idősebb testvér fel is fogadta és arra kérte, hogy építsen egy áthatolhatatlan kerítést a telekhatárra, a patak mellé. Miután minden eszközt és anyagot megvásárolt, elutazott – hogy hogy nem az öcs is elutazott. Az ács nekilátott a munkának. Elkészítette a kerítéselemeket. De amikor meglátta a kis patakot, nem függőlegesen állította fel az egyes elemeket, hanem vízszintesen. Kerítés helyett tehát egy hidat épített. Amikor az idősebb fiú megérkezett, rögtön kiment, hogy ellenőrizze a munkát. Hogy,

hogy nem az öccse is épp abban az időben érkezett haza, s ő is kiment a kertbe. Ekkor vette észre, hogy valami különleges építmény ékesíti a patakot. Tekintetük összetalálkozott. Az öcs pedig ezt kérdezte: „Bátyám! Micsoda? Te azok után, amit mondtam neked, amit tettem veled, mégis hidat építettél a patakhoz?” Ekkor mindketten elszégyelltek magukat és a hídon összetalálkozva átölelték egymást és bocsánatot kértek. Kibékültek egymással és újra szorosra és maradandóvá kovácsolták az egymás iránti testvérszeretetet. Kérték az ácsot, maradjon velük, de erre így válaszolt: még nagyon sok helyen kell hidat építenem.”

Valahogy ehhez hasonló módon épített hidat a mi Istenünk, amikor Jézus Krisztusban megjelentette az ember felé az üdvözítő kegyelmet. Jézus mondja magáról: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csak én általam.”* Ez az evangélium, ez az öröme Istennek, hogy ő a patak és a kerítés helyett hidat vert, utat készített az embernek, hogy megtalálhassuk őt, hogy vele élő kapcsolatba és közösségbe kerüljünk.

Azt jelenti az üdvözítő kegyelem, hogy immár Isten nem egy elérhetetlen magasságban lakozik, nem egy velünk szemben közömbös Isten ő, hanem olyan valaki, aki Atyánkká lett Jézus Krisztusban. Nem olyan Istenünk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, elesettségünkön, hanem olyan, aki velünk lakozott az Ő Fiában, tulajdonképpen a Testvérünké született, aki mindenben hozzánk hasonlóvá lett és *„hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett, de nem vétkezett. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.”*

Jó ajándékot kapni és adni, de még jobb lenne, ha most ebben az új esztendőben erre az isteni üdvözítő kegyelemre tekintenénk mindannyian, arra a kegyelemre, amely maga az ajándék.

Azért jött az Isten Fia, hogy bennünket megváltson, hogy ne kerüljünk olyan helyzetbe, mint a bevezetőben említett fivérek, akik éveikig nem beszéltek egymással - egy félreértés miatt. Azért jött az Isten Fia, hogy megtaláljuk egymáshoz is az utat, s ne a harag, ne a sértődés, de ne is az irigység vezesse a lelkünket, hanem annak az isteni kegyelemnek a megtapasztalása, amely üdvösséget, bűnbocsánatot, új élet lehetőségét hozta el a számunkra. Azért jött, hogy merjünk nyíltan beszélni a problémákról, de nem haraggal, hanem a megbékélés igényével. Pl. nemrég történt, hogy durván beszóltam az egyik kedves barátomnak mások előtt. Mikor ketten maradtunk, mondta, hogy nagyon megbántottam őt, mert mások előtt kellemetlen helyzetbe hoztam. Bocsánatot kértem tőle és mintha misem történt volna tovább beszélgettünk. Egyikünkben sem maradt tüske a másik felé. De, ha ez a barátom nem mondja el, hogy megbántottam, ha játszott volna a sértődöttet, ha szívében dühöng ellenem, akkor egy idő után megromlana a barátságunk. Miért mondom ezt Mert Isten is ezt tette. Ugyanis Istenként megtehetette volna, hogy az ember bűne miatt „megsértődik”, megharagszik és az embert magára és sorsára hagyja és nem törődik többé velünk. De Isten nem ezt tette, hanem elküldte értünk egyszülött Fiát, hogy elmondhassa, hogy mennyire szeret minket, s noha megbántjuk őt napról-napra mégis fontosak vagyunk a számára! Isten nem akar

haragtartó lenni irántunk, mert Isten a szeretet Istene, s úgy követjük őt helyesen, ha a szeretet tanítványai leszünk. A szeretet Istenének szeretett tanítványai lehetünk!

Azt a Jézust várjuk vissza, aki megígérte, hogy mindennap velünk lesz a világ végezetéig. Ne csüggedjünk hát, ha nem úgy alakulnak a dolgaink, napjaink, amiképpen szeretnénk, ne is féljünk, mert velünk van a mi Istenünk, aki megszabadít még a halál erőitől is. Azért váltott meg, hogy megszabaduljunk minden gonoszságtól és megtisztítva minket a maga népévé tegyen, akik jó cselekedetekre törekszünk. Azért váltattunk meg, hogy megerősödjünk a kegyelemben másokat is Krisztushoz vezessünk az evangélium hirdetésével és a Krisztusban nyert új életben járva szeretetben és józanságban, kegyességben, igazságban éljünk.

Istenünk, a mi Atyánk önmagát adja ajándékkul az Ő Fiában. Nekünk egy dolgot kell tennünk, hogy elfogadjuk a kegyelmét és vele élő közösségbe kerülünk. Ezt kívánom hát, hogy ebben az új esztendőben tapasztaljuk meg mindannyian e kegyelmet, s fogadjuk el Isten felénk nyújtott kezét, Jézust, s mi magunk is adjuk önmagunkat ajándékkul Istennek, s egymásnak. Sokszor a kézzel fogható ajándékot, a tárgyakat vagy anyagi javakat gondoljuk ajándéknak, pedig ettől is nagyobb ajándék, ha úgy tekintünk egymásra, mint Isten ajándékaira, s ha készek vagyunk azt adni önmagunkból, amivé Krisztus által váltunk. Ámen.

Bába Károly

*Füle Lajos
Az ajándék*

*Ne lépje be a hó a szívünket,
ne menjen el mellettünk az ünnep,
ne csak múló hangulatra vágyjunk
JÉZUS legyen az ajándék nálunk!*

Füle Lajos
Visszajön

Hóból az erdő, kődből a felhő,
hó esik, tél szele fújja.
Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!

Száll csuda híre szívből a szívbé,
kétezer év a tanúja:
Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!

Angyalok ajkán, emberek hangján
csendül a csillagos ének,
Kétezer éve mennek Elébe
boldogan, kik Nekik élnek,

Ott a helyed e drága menetben,
életed KRISZTUSA vár rád.
Hagyd el a gondot, légy vele boldog,
zengje a szíved a hálát!

Hóból az erdő, kődből a felhő,
hó esik, tél szele fújja.
Kisgyermekként eljött,
Megváltóként elment,
Királyként visszajön újra!

„Hitből, tiszta szívből azért arra kérlek;
Engedd, szent igédből hogy ismerhesselek,
Teljes életemben hogy dicsérhesselek, Minden
dolgaimban téged nézhesselek,

Az én életemet tartsd meg szent nevedért, A te
szent Fiadnak, kedves szerelméért; Nagy
hálákat adok tenéked ezekért, Ha
meghallgatsz, Uram, engem jóvoltodért.”

476. dicséret 2-3. verse (256. dicséret dallamára)

„Egy forgalmas reggelen egy nővérke a sürgősségi rendelőben leültetett egy idősebb úriembert, aki azért jött, hogy varratokat szedjenek ki a kezéből. A férfi ezt mondta: „Nővérke, én sietek. Egy óra múlva fontos találkozóm van.” A sor előtte nagyon lassan haladt, és ő egyre aggodalmasabban nézte az óráját. A nővér tudta, hogy így semmi esélye, hogy odaérjen a találkozóra, ezért beengedte a vizsgálóba, ellenőrizte általános állapotát, és megnézte a sebet. Láta, hogy a seb szépen gyógyult, ezért az orvossal megbeszélve a helyzetet, engedélyt kapott arra, hogy eltávolítsa a varratokat, és új kötést tegyen a sebre. Megkérdezte a férfitől: „Egy másik orvoshoz siet megbeszélte időpontra?” Az idős úr így felelt: „Nem, a feleségemhez megyek az idősek otthonába, hogy együtt reggelizzünk”. A nővér a felesége állapotáról érdeklődött, és megtudta, hogy Alzheimer-kórban szenved. „Zokon fogja venni, ha nem ér oda idejében?” A férfi erre azt mondta, hogy a felesége már öt éve fel sem ismeri. A nővér csodálkozva kérdezte: „És ön mégis minden reggel meglátogatja, akkor is, ha ő nem is tudja, hogy kicsoda ön?” Az idős ember elmosolyodott, megveregette a nővérke kezét, és így felelt: „Ó, igen. Ő nem tudja, hogy én ki vagyok, de én tudom, hogy ő ki!”

(Forrás: Mai ige)

Rákoscsabai Jókai Mór Református Általános Iskola a fejlődés tükrében

A következő tanév indulásakor, szeptember elsején valamennyi tanulómat már az egyházi iskolába vettük fel, kifutnak a világi évfolyamok. Ez jó alap arra, hogy innen építkezzünk, hagyományainkat elmélyítsük, s olyan iskolát építsünk, ahova tanulni járni felemelő érzés és elismerés is.

De nincs szégyenkezni valónk a kimenő világi nyolcadik osztályok felvételi eredményével sem. Kettő tanulómat olyan középiskolába vettek fel, amelyek az ország hat legjobb intézményeként van számon tartva.

Erre biztosan hatással volt az is, hogy 2017. szeptemberétől átszerveztük az oktatásunkat. Jelentős mértékben növeltük a magyar és a matematika órák számát. Ezzel együtt megemeltük a korrepetálásra és tehetséggondozásra fordítható órákat.

Ez év szeptemberétől első és második osztálytól elkezdjük használni a LegoMatek építődobozt, hogy még élményszerűbben oktassuk a matematikát is. Ez egy folyamatos fejlesztés, mely hatodik osztálytól a Lego Robotok használatával, annak programozásával fog teljessé válni.

Az elméleti tantárgyak mellett nagy hangsúlyt helyezünk a művészeti oktatásra is.

A rajzban tehetséges gyerekekkel szobrászművész rajztanárunk foglalkozik külön a szakköri órákon.

Az énektanulásban a református kántor – ének tanárunk segíti a gyerekek zenei fejlődését.

E tanévtől a Bartók Béla Alapfokú Művészeti Iskola elkezdte a szolfézs oktatását. Az itt végző gyerekek a továbbiakban hangszeres képzést is kaphatnak.

A sportéletnek is új lendületet adtunk. Együttműködési megállapodást kötöttünk a Testnevelési Egyetemmel kézilabda oktatására.

Az alsó tagozatosok szivacs kézilabda használatával kedvelik meg ezt a sportágat, majd áttérnek a bőr labda használatára.

Valamennyi gyerek a Testnevelési Egyetem leigazolt játékosává lesz. A tehetségeseknek akár egyenes út vezethet az egyetemre, vagy más, az egyetemmel együttműködő felsőoktatási intézménybe.

Az az öröm ért bennünket, hogy e tanévtől saját intézményi lelkészünk van, Skultétyné Fekete Katalin személyében – a Betlehem óvodával megosztva. Ez nagy lépés a hitéleti munka magas fokú végzéséhez, ugyanakkor gyerekeink lelki gondozása is a helyére került.

Oktatásunkban kötelezően a Nemzeti Alaptanterv az útmutatónk, mint valamennyi állami iskolának.

Mi az, amivel a mi iskolánk ettől többet tud nyújtani?

Elsősorban említeném az egyéni törődést. Odafigyelünk a gyerekek jelzéseire, s amennyiben lehetséges, akkor segítünk a nehézségeket megoldani.

Fontos része a Helyi tantervünkben a hitben, szeretetben nevelés. A másokra is odafigyelés, s a belülről jövő empátia.

Belső átalakulásunk, fejlődésünk természetesen egy folyamat, mellyel szeretnénk megfelelni a kor követelményeinek.

De nem csak belülről, hanem külsőleg is szeretnénk megújulni. Már készülnek a tervek, s Isten segítségével a közeljövőben megújul az épületünk, kibővül tantermeinkkel, tornacsarnokkal.

Sokat dolgozunk azon, hogy a Rákoscsabai Református Gyülekezet iskolája – az egyházi iskolákhoz hasonlóan – magas színvonalú oktatással és keresztyén nevelési koncepcióval a 17. kerület megbecsült iskolája lehessen.

Áldás, békesség!

Gazdag László
igazgató

Hivatali – bejelentési, egyeztetési idő
(lelkigondozói beszélgetések; temetési bejelentés; keresztelési, esküvői megbeszélés):

Hétfő: 16:30 - 17:30

Csütörtök: 16:30 - 17:30

Vasárnap: 11:30 - 12:00

A Gyülekezet elérhetőségei:

cím: 1171 Bp. Rákoscsaba u. 2.

telefon: 257-73-56

email: budapest-rakoscsaba@reformatus.hu

honlap: www.rakoscsabairef.hu

istentisztelet közvetítése:

www.youtube.com/c/rakoscsabairef

A Fenntartói Irodában, szerdánként, Gyülekezeti Fogadónapot tartunk: 8³⁰ - 14³⁰ között, különböző befizetések és a telefonflottával kapcsolatos ügyek intézésére!

GYÜLEKEZETÜNK ÁLLANDÓ ALKALMAI

HÉTFŐ:	Énekkar	18.30
SZERDA:	Nagymama-kör	09.00
	Imakör	19.00
CSÜTÖRTÖK:	Kismama-kör (páros hét)	10.00
	Bibliaóra	18.00
	Timóteus ifi	19.00
PÉNTEK:	Előszoba ifi (páratlan hét)	18.00
	Férfi-kör (páros hét)	18.00
	Női kör (páratlan hét)	19.00
SZOMBAT:	Cserkész foglalkozás	09.00
	Evangélizációs foci	15.00
	(Egy)házaskör	16.00
	(minden hó harmadik szombatja)	
	W-ifi (Páros hét)	18.00
	Ifjú Házaskör	Havonta
VASÁRNAP:	Istentisztelet	10.00
	Gyermek Istentisztelet	10.00
	Mustármag csoport	10.00
	Konfirmáció előkészítő	11.30
	Felnőtt konfirmáció	15.00
	Enter ifi (hetente)	16.00

„Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent; aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet. Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk ő általa. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást. Istent soha senki nem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk,

Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk. És mi láttuk, és bizonyosságot teszünk arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül. Ha valaki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban megmarad Isten, ő pedig Istenben; és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne. Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban. A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kizúri a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben. Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akít lát, nem szeretheti Istent, akít nem lát. Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.”

I. János 4, 7-21

Összhang újságunkat kiadja: Rákoscsabai Református Egyházközség (Budapest 1171. Rákoscsaba utca 2.) Szerkesztő: Bába Károly; Várjuk kedves testvéreink írásait, bizonyoságtételeit, melyeket a szerkesztők részére személyesen vagy az alábbi e-mail címre lehet eljuttatni. Ugyanide várjuk visszajelzéseiket is. E-mail: bkarez75@gmail.com **Újságunk megjelenését a Gázsó Papírbolt támogatja! Ezúton is köszönjük!**

ANYAKÖNYVI HÍREK A 2018. ÉVBŐL

MEGKERESZTELTELT GYERMEKEK

„Menjetekek el tehát, tegyetekek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében...” (Mt 28,19)

január 14. Polgár Petra

március 4. Balatoni Barnabás, Paksi Gyula Bende

április 8. Jung Letícia, Maku László András, Tatár – Kis Hunor

május 6. Fülöp Kata, Halász Kristóf, Juhász Boglárka, Szeredi Lilu

június 10. Lajos Szonja, Szijártó Natália, Szijártó Zalán

augusztus 12. Babilon Milla, Babilon Panni Maya, Bencze Zalán Rudolf, Hajnal Ádám,
Keresztes Bejke Borbála, Sipka Dániel

augusztus 26. Balogh Kiara, Tóth Ivántszy Maja

szeptember 2. Jáki Dávid, Olasz Liza

október 7. Gonda Szófia, Nagy Bianka, Nagy Lázár Balázs

KONFIRMÁLTAK

„A békesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halottak közül a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztora, tegyen képessé titeket minden jóra, akaratának teljesítésére, és munkálja bennünk azt, ami kedves delötte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön-örökké. Amen.” (Zsid 13. 20-21)

Bán Amanda, Bende Ivett, Csomor Nóra, Eröss Hajnalka, Gondi Anna Sarolt, Horváth Kartal
Bendegúz, Ilyés Elöd, Kocsár Ádám, Laár Krisztina, Lakatos Tímea, Mészáros Gergö, Nagy
Zsuzsanna, Várhegyi Vanda, Molnár Gabriella Andrea

ESKETÉSEK

„Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt...” (Zsolt118,24a)

április 14. Fehér Balázs és Mohai Rebeka Csilla

április 28. Zilahi Balázs Gergö és Darabos Dóra

május 12. Csóka Barnabás és Horváth Eszter

május 19. Egedi Bence és Somogyi Mónika

június 16. Fánzi Gábor és Tóth Marianna

június 30. Szombath Árpád és Bajzik Krisztina

június 30. Csiky Gábor és Kovács Réka

július 7. Hegedüs Csaba Tamás és Miglinszki Karolina

szeptember 1. Kaposvári Viktor és Mózes Melinda

szeptember 15. Gál Henrik és Radó Rita

október 5. Miklós Csaba és Váradi Nóra

HALOTTAINK

„Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! - mondja Istenetek, ” (Ézs 40,1)

temetés időpontja; elhunyt neve; életkora

2018. január 2. Nemes László (82)
jan. 16. Molnár Józsefné – Somogyi Klára (90)
jan. 18. Hatolkay Gyula (79)
jan. 19. Boda Lajosné – Barabás Róza (89)
feb. 15. dr. Csizmás Dávidné – Nádaski Erzsébet (88)
már. 2. Szamosi Józsefné – Pethő Irén (79)
már. 9. Morvay Tamásné – Hugyecz Margit (74)
már. 20. Pál Sándorné – Erdős Erzsébet (76)
már. 23. Vitárus Sándorné – Oláh Mária (86)
már. 28. Hutvágner Pálné – Vida Magdolna (78)
már. 28. Mészáros Sándorné – Cservenka Margit (86)
ápr. 4. Huszák Adalbert (87)
ápr. 4. Molnár Andrásné – Sallai Emília (81)
ápr. 18. Szűcs Zoltán (54)
ápr. 27. Magyarosi Viktor (87)
máj. 9. Árvai Lászlóné – Németi Mária (80)
máj. 22. Szabó László (82)
júl. 4. Zsigó Barnabás (68)
aug. 6. Orbán György (71)
aug. 10. Csuha István (84)
aug. 15. Csontos Pál (83)
aug. 17. Váradi Lajos (68)
szep 19. Pach János (77)
szep. 9. Barta Vince (80)
okt. 3. dr. Bihari Károlyné – Marosvári Katalin (72)
okt. 9. Mészáros Sándor (92)
okt. 26. Kovács László (86)
nov. 16. Vékony István (73)
nov. 19. Rádler Rudolf (80)
nov. 17. Tarczali Sándor (47)
nov. 21. Bai József (53)
dec. 14. Belán Jánosné – Soltész Margit (86)
dec. 21. Füzesi Sándor (64)
dec. 27. Tóth Imréné – Bagossy Magdolna (92)

„Ezért tehát, testvéreim, igyekezzetek még jobban megerősíteni elhívásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszitek, nem fogtok megbotlani soha. És így majd dicsőségesen mehettek be a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus örök országába.” II. Péter 1, 10-11

**Amikor Isten
egy álmod ültet a szívedbe,
akkor elkezd felkészíteni
annak beteljesülésére.**

*Hívj segítségül engem
a nyomorúság idején!
Én megszabadítlak,
és te dicsőítesz engem.
Zsolt. 50,15*